

שבת חול המועד סוכות

כניסת השבת 17:37 | יציאת השבת 18:44

כ' תשרי תשפ"ג 15 באוקטובר 2022

גיליון 2035 (פ"ב / 50)

זמני שבת

17:52 - מנחה וערבית

8:30 - שחרית

לאחר התפילה - שיעורו של הרב בני
השבת לא יתקיימו שיעורי פרשת שבוע לילדים.

17:00 מנחה

מוצאי שבת - ליל הושענא רבא

יתקיימו 3 שיעורים בסוכה של בית הכנסת. כיבוד מובטח

- 21:00 הרב אלישע פיקסלר
- 21:50 הרב בני בנושא: ספר חדש בן 1200 שנה
- 22:40 הלל בייטנר בנושא: שמחת בית השואבה במשנה

עדכוני קליטה | ועדת קליטה

ברוכים הבאים למשפחת גרינוולד - כרמל, נחשון והילדים, עלמא בת 5 שתצטרף לגן חצב, והתאומים סיני ויגל בני 3 שיצטרפו לגן ברקו. משפחת גרינוולד מגיעה אלינו מסנסנה, ותתגורר ביחידת הדירור של משפחת אלקיים. משפחת פראצה תהיה המשפחה המאמצת שלהם.

בברכת יישוב טוב וקליטה טובה

ועדת קליטה: רינה לכר, ניצן הרץ, רעות אונא, רעות נבו, שוקי שפיגל, ליאת ליפשיץ, הדס קרני ויונית קולה.

קהילה יקרה!

תודה על האור והלב הרחב.

על ליטוף וחיבוק, מילים החמות, פינוקים ועוגות.

על השתתפות בשמחתינו, אשרינו שזכינו.

שנזכה להחזיר רק בשמחות,

מאיתנו מש' גוטמן

זמני תפילות - חג שמחת תורה

הדלקת נרות 17:35 | צאת החג 18:41

מניין ותיקין

05:45 שחרית

תפילת נשים

כמדי שנה בשנה, נקיים תפילת נשים בשמחת תורה.

התפילה מתחילה בשעה 8:00 באולם הישיבה.

בשעה 9:15 נקיים קריאה מרכזית שתכלול עלייה של בנות המצווה לכל הבנות שחוגגות השנה בת מצוה, כלת תורה, כלת בראשית ועוד... כל נשות מעלה גלבוע מוזמנות בשמחה. מי שתרצה תוכל לעלות לתורה- ניתן גם לקרוא וגם לבחור שלא... מוזמנות להביא כיבוד לקידוש.

חג שמח

בית כנסת

יום א' - הושענא רבא

7:00 מניין ראשון

8:00 מניין שני

17:50 מנחה בערב חג

יום ב' - הושענא רבא

8:00 שחרית

*בזמן ההקפות יהיה מוקד של קריאת התורה

לאחר ההקפות- קידוש 10:00 בערך

לאחר הקידוש- קריאת התורה 5 עולים

בעליה החמישית- עליית הנערים והנערות

חתי תורה ובראשית

מוסף ויזכור 11:00 בערך

מנחה- אם נסיים בזמן מנחה נתפלל לאחר מוסף

מנחה מניין נוסף- 17:00

בית משפ' אושר

שחרית מתחילים מנשמת בשעה 8.00

יזכור ומוסף בשעה 8.50

הקפות בבית הכנסת בשעה 9.20

חג שמח

במעגלי החינוך | שני סקייסט

בזכות החגים זכינו להפגש יותר בבתי הילדים, בחטיבה ובנוער- וזה מרגיש נהדר!

בתי הילדים א-ב למדו ועמלו לקראת סוכות, קישטו את סוכת בית הכנסת, טיילו בין סוכות החברים וחיפשו את האושפיון. באסרו חג בתי ילדים של א-ב יצאו לטיול סוכות מיוחד לגן גורו עם כיתה ג שמצטרפים אלינו. איזה כיף!

החטיבה יצאו לטיול סליחות לילי בטבריה לפני יוה"כ - היה עוצמתי ומרגש! בין עבודה השכם בבוקר באבטיחים בשדות הגד"ש הם תיכננו את טיול סוכות שלהם- ואתמול הגשימו וירדו את הגלובע דרך העמק הנעלם עד לסחנה- שם עזרו קצת בארגון אירוע החג של המועצה (ואפילו נהנו מטבילה בסחנה שהיה פתוח רק להם!) וקיבלו המון תודות ותשבחות מהצוות המארגן! כל הכבוד!

לנוער האלוף שלנו מגיע ישר כוח ענק על עזרה בהקמת סוכת בית הכנסת וסוכות שונות בקיבוץ בשמחה. הם יצאו אתמול לטיול זריחה מהקיבוץ לתפילה וטבילה בעין מודע- ובחזרה לארוחת בוצר מפנקת בסוכת המדריכים.

בבני עקיבא ההתרגשות בשיאה לקראת המסע באסרו חג סוכות בהובלת צוות ההדרכה, כנרת האלופה ואילה בת השרות שמצטרפת גם היא- תודה לכולכם! שיהיה מסע נהדר!

לימוד הושענא רבה בשכבות השונות יתקיים בע"ה במוצאי השבת- כולם מוזמנים! תודה גדולה למשפחות שהתנדבו להעביר ולארח את השיעור אצלם בסוכה. פתקא טבא!

ונסיים בחדשות משמחות לשכבת בית הילדים של כיתה ג! בתחילת חשוון נפתח את הפעילות גם לשכבה זו במבנה החדש והמשופץ ליד בית הכנסת עם מדריכה נהדרת מהעמק. כל הפרטים ומפגש הורים בקרוב בקבוצת ההורים.

מתרגשים ומצפים מאד!

המשך חג שמח וטוב

ועדת חינוך ומנהלת חינוך- שירי שטיין, נרית זליגר, רעיה בורגנסקי, אדווה גן, פסית שיח, רינה לכה, ישעי צביאל, יאיר גרינבוים ושני סקייסט.

איחוז הושענא רבה
כיתה 6-א

20:30	20:00	כיתה
אוי	חמאל	א
שעל	מיל	ב
אישל	חמאל	ג
חמאל	סקייסט	ד

22:00	21:00	כיתה
היל	ל	ה
סוית	חמס-קאה	ו
אוי	אישל	ז
קצים	מיל	ח
חמאל	ככס	ט

נכנס בע"ה הוונאי שבת, כ' תשרי תשכ"ג, 15.10.22
האיחוז יתקיים בסוכת המשפחה המסעירה

איחוז הושענא רבה
כיתה י-יב

23:00	22:00	21:00	כיתה
צבאל-אוי	אלכסנדר	אלקיים	י
סניצר	ינסוט	לב	יא
סוית	סקקאר	ויוב	יב

24:00

התושבות מוזיקלית ואיחוז של חצות
לכל העושר אצל סקייסט

נכנס בע"ה הוונאי שבת, כ' תשרי תשכ"ג, 15.10.22
האיחוז יתקיים בסוכת המשפחה המסעירה

מתכוננים לרעידת אדמה | אורי לדל בשם צח"י

בלי פאניקה! האם ישראל מוכנה לרעידת אדמה? גורי אלפי ולוסי איוב מוצאים עצמם במרכז של רעידת אדמה הרסנית המתרחשת בישראל, ויוצאים למסע דוקומנטרי בו הם בודקים האם מדינה ערוכה למנוע את האסון הידוע מראש.

שווה צפייה - <https://www.youtube.com/watch?v=NWV5h16hgYc&t=1s>

מעלה גלבוce בת שישים, תחילת שנות ה-80 | איצקו בן צבי

העשור הזה שנקרא "שנות ה-80" היה עשור מוזר, עם אינפלציה מטורפת אופנה לא משהו, מוסיקה מודרנית מדי לטעמי, מה לעשות, תמיד הייתי איש של הסיקסטיז והסבנטיז, ואיך לא - כמה פדיחות...

בשנת 1981, לפי שנה ואני אז בן 31, נשלחתי מטעם מעלה גלבוce לעבוד כנהג משאית בקואופרטיב בית-שאן-חרוד.

כמו לקיבוצים האחרים בעמק, הייתה לנו מנייה בקואופרטיב וכמותם נדרשנו לגייס נהגים. אני "זכיתי" במשאית 8-מטר מרשימה, שהייתה בה אפילו מיטה מאחור. תשאלו את ילדי איזה כיף היה לשבת על המיטה כשנסענו עם המשאית לסבתא וסבא בשלוחות. אז בית-שאן-חרוד.

המטרה של הקואופרטיב הייתה להפיץ את התוצרת החקלאית והתעשייתית של הקיבוצים ללקוחות בכל הארץ, ולהביא בחזרה לקיבוצים הזמנות רכש גדולות. לדוגמא: בהלוך - להעמיס בטנקים מיוחדים דגי קרפיון, אמנון, בורי, כסיף ועוד, שגודלו בבריכות הדגים הרבות ולהביאם לשווקים הסיטונאיים בערים,

ובחזור - להביא לקיבוצים ליפטים מנמל אשדוד או מנתב"ג, וכן חומרי גלם כגון ברזל, מלט וכדומה. בקואופרטיב היה סדרן עבודה שעל פיו יישק דבר, וזכור לי ציפור שניתן לי לקחת ממפעל שקדיה של קיבוץ גבע 24 מכלי "דולב" חדשים מלאים בשקדים ממטעי הקיבוץ ולהביאם למפעל "עלית", שעליו כתב יהונתן גפן שבסוף רמת גן יש מקום מיוחד שם אפשר לעמוד ולהריח שוקולד... במפעל צופו השקדים הטריים בשוקולד לבן ובשוקולד חום. למה זה היה ציפור? כיוון שהחוק שלהם היה אכול-כפי-יכולתך, בלי להוציא פירור מתחומי המפעל, אז שערנו בנפשכם איך העברתי שם את חמש שעות ההמתנה...

נסיעה זכורה היטב התחילה בהוראת הסדרן להשאיר בערב את המשאית ליד ביתם של משפחת יובל (יבלו, מגרעין יחדיו ושארה בת שדה אליהו, חברי מעלה גלבוce לשעבר), ולמחרת להעביר אותם ואת כל רכושם לנווה דקלים. משימה מורכבת ולא שמחה.

אגב, בכל נסיעה לתל אביב ובנותיה היה לי "ווייז" בשם משה צור (ז"ל), שהכיר שם כל אבן וכל עץ. משה צור היה קורא לי בקשר "שאן 118 איצקו איפה אתה?" שאל, מה אתה רואה? עניתי לדוגמה, מצד ימין מגרש משחקים ואחריו בית צבוע ירוק. "אה! אני יודע בדיוק איפה אתה, תתקדם עוד שני רמזורים, תפנה ימינה, תספור עשרה בתים ושם תעצור". יענו הגעת ליעד. בעזרתו נכנסתי לכל מיני סמטאות ויצאתי מהן בשלום.

בזכות החקלאות והתעשייה הפורחות בעמק שלנו, הובלתי המון תוצרת ומוצרים מגוונים ומעניינים למקומות מגוונים ומעניינים. פעם הועמסו על המשאית שלי כיסאות פלסטיק ממפעל "ענבר" בחמדיה, עבור אצטדיון בלומפילד! הובלתי דלתות (גם מחמדיה) לשכונת רמת אשכול ההולכת ונבנית בירושלים, וכמובן שבכל יום חמישי היה עליי לקחת קרפיונים לשפת לשוק הסיטונאי בירושלים. באופן טבעי - שהרי גלוי וידוע שמשאית מלאה נוסעת לאט - נוצרה מאחוריי שיירה בדרך בר אילן כשהרמזור באמצע העלייה החדה, מול תנובה ירושלים, היה אדום (וזה מה שהיה בדרך כלל) המונח "זינוק בעליה" קיבל משמעות חדשה עבורי, עבור הנהגים מאחוריי ועבור הדגים המסכנים... הזינוק החד וכוח המשיכה גרמו לכך שְׁמִים ודגים הועפו מהטנק אל הכביש. בזכות זה היו לא מעט ירושלמים שקיבלו גפילטעפיש לשבת בחינם...

עד כאן הקדמה, ועכשיו לסיפור:

בתקופה המדוברת (לפני שהמציאו את האינתיפאדות) שרר בארץ שקט יחסי והיינו נותנים בחפץ לב טרמפ מהעץ לתושבי הכפרים השכנים פקועה וגילבון, וכך כמובן נהגתי אף אני. עם זאת הוחלט שעליהם לרדת בצומת פקועה (העיקול שכיום מתפצל לירידה ליצפור

ולדרך נוף הגלבוce, שהיו לו עוד כמה שמות, כמו סיבוב קק"ל, סיבוב הסמל ובטח סיבוב מישהו שהפך איזה רכב...)

כדי שלא ייכנסו לקיבוץ עצמו. באחד המקרים עמד בעץ בחור צעיר, כהה עור ותלתלים ובלי כיפה, ערבי ככל הנראה. אין בעיה. עצרתי, והוא עלה והתיישב לידי. נסענו יחד בשתיקה (הערבית שלי לא משהו). כשהגעתי לאותו עיקול מרובה שמות מהפסקה הקודמת אמרתי לטרמפיסט "גאללה, ריח איל בית" (את זה כן ידעת). הבחור הפנה אלי את עיניו השחורות ושאל: תגיד איצקו הכול בסדר? זה אני, שלום תעירי, ואני יושב מאחוריך בבית הכנסת כבר שנתיים – עוד הוכחה לכך שפעם הלכתי באופן סדיר לבית הכנסת...

תמיד לקחתי אתי טרמפיסטים. גם כשכבר לא הייתי נהג משאית. יום אחד לקחתי חייל בלונדיני חמוד תוך שאני ממלמל לעצמי, איצקו אל תתחיל בשיחה ואל תגדיל ראש, זה תמיד נגמר בפדיחה. אמרנו חייל, נכון? בניגוד להחלטה ההגיונית הנ"ל וכדי להיות נחמד, במקום לפנות אל שער הקיבוץ, המשכתי בעיקול שמאלה כדי להביאו למחנה גבעונה. החייל החמוד שאל אותי אם אני נוסע למירב. אופס-1...

יצאתי מזה איכשהו. אמרתי לו, "אתה יודע מה? לא אעכב אותך". חזרתי לאחור, פניתי ימינה ונכנסתי בשער. כאן המקום לספר שאני אוהב להביא את הטרמפיסטים שלי ממש עד פתח ביתם, ולכן שאלתי אותו "לאן לקחת אותך?" הוא העיף בי מבט קצת מוזר וענה, "זה בסדר, תוריד אותי איפה שאתה חונה". אופס-2... הנה זה בא, אני אומר לעצמי ומדומם את המנוע. החייל מחכה לי בחוץ, ושנינו צועדים יחד עד הבית. כאן מתפצלות דרכינו; אני לביתי בקומת הקרקע והוא לביתו בקומה השנייה. כן, כן, זה היה השכן שלי יונתן.

מה אומר לכם? שאזכה תמיד להביא לכל מי שצריך כיסא, דלת, דג לשבת או טרמפ הביתה, ושאלה תהיינה הצרות שלי...

הכר את... | מאת אליהו עוזרי

לפני שבועיים הכרתם מישהו אך ללא שמו...

כל המנחשים ניחשו נכון- הדמות המסתורית היא לא אחר מאשר...

אילן היימן! והנה הפרטים החסרים- אילן (41), נשוי לעינת ואבא של יאר 15, שקד 13, שחר 10, איתי 7. בעלים גאים של מוקה הכלבה (77).

הזוכה המאושר יפורסם בהמשך...

והפעם נכיר את-

רעות רובינסון (28), נשואה לאסף (32) ואמא לשחר (6) שקד (5) ואדם (שנה).

מאיפה את במקור? גדלתי ברובע המוסלמי בירושלים ובגיל 12 עברנו לבני נצרים שבחולות חלוצה.

במה את עוסקת? אני קוסמטיקאית ויש לי קליניקה בקיבוץ. בנוסף אני עובדת במחלקת הדיגיטל של תיירות ניר דוד.

עם מי היית רוצה לשבת לכוס קפה? קפה הכי כיף עם אנשים שאוהבים.

איזו דמות נותנת לך השראה? השראה לדעתי נמצאת בכל מקום ואצל כל אחד.

מה את הכי אוהבת במעלה גלבוע? אני הכי אוהבת במעלה גלבוע את הנוף, המזג אויר הקבלה והפתוחות.

איזו קבוצת ווטסאפ קיבוצית הכי פעילה אצלך? יש תחרות קשה בין נשים נשים לאסור למצמץ אבל נראה לי שהנשים לוקחת.

ספרי על דבר שהתחדש/התחדד אצלך בעקבות המגורים כאן- שגם בתוך מקום קטן יש מגוון של אנשים ודעות ואפשר להסתדר ביחד.

ספרי שני דברים שלא הרבה אנשים יודעים עלייך...

1. אני מנגנת על חליל צד.

2. אביעד ספראי הכיר בנינו, הוא היה מדריך תיכון ועבד בחוות עדן שהייתי שם בשירות לאומי.

